

מ"ת 1392/11/15 - מדינת ישראל נגד Teerapong Pakdeedorn ט-9023559 (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
מ"ת 1392-11-15 מדינת ישראל נ' Pakdeedorn (עציר)
8 בנובמבר 2015
לפני כבוד השופטת שוש שטרית
מדינת ישראל
המבקשת
ע"י באת-כוחה עו"ד כרמית כהן
נגד
המשיב
Teerapong Pakdeedorn ט-9023559 (עציר) - בעצמו
ע"י באת-כוחו עו"ד רינת אפרים-יהב

נוכחת:

מתורגמנית ביהמ"ש לשפה התאית - גב' ג'נג'ירה סופקדי

[פרוטוקול הושט]

החלטה

1. בקשה למעצר עד תום ההליכים על רקע כתב אישום המייחס למשיב עבירה של החזקה סמים שלא לצריכה עצמית. על-פי המתואר בכתב האישום, ביום 23.10.15 נתפס המשיב בשעת לילה בצומת דבירה כשהוא מחזיק בסם מסוכן מסוג מטאמפטמין במשקל של 4.71 גר' נטו המחולק לשתי יחידות, וברכבו משקל אלקטרוני וקשית לאחסון סם.
2. באת-כוח המשיב לא חלקה על העובדה כי המשיב נהג ברכב בו נמצאו משקל אלקטרוני וקשית לאחסון סם, לא חלקה על העובדה כי בנרתיק המשיב נמצאה שקית סמים בכמות של 4.7146 גר' נטו לצד סכום כסף גבוה ובמזומן. כל טענתה התמקדה בחיפוש לא חוקי בנרתיק של המשיב וברכב בו נהג, ובכך כי אלה אינם יכולים לשמש כראיה. הפנתה לעולה מדו"ח הפעולה היחיד בתיק, זה של השוטר אורי אזולאי מיום 23.10.15.
3. עיינתי בדו"ח השוטר אזולאי מיום 23.10.15, בו הוא מתאר כי יחד עם שני שוטרים, יניב שטמקר וישראל גיבלי, ביצעו חסימה בצומת דבירה, סמוך לשעה 02:50 הבחינו ברכב הנוסע בנתיב האמצעי בכביש 40 מדרום לצפון, כשהוא מזגזג מצד לצד בזמן הנסיעה.

השוטר אזולאי סימן לרכב לעצור באמצעות פנס, הרכב נעצר, והשוטר ניגש לנהג, הבחין בנתיב זר, ביקש מסמך מזהה,

עמוד 1

ותיאר מצבו של המשיב כך: "הנהג שהיה במצב רדום ענה לי כאשר הוא מגלגל עיניים ונראה כמסומם או שתוי ואומר לי לא יודע לא יודע מספר פעמים".

במעמד זה פתח השוטר (אזולאי) את דלת הרכב וביקש מהמשיב לצאת מהרכב שכן חשד לנהיגה בשכרות. בעת יציאת שהמשיב יצא מהרכב, כשהוא מתנדנד, נפל לרצפה מתוך הג'קט אותו לבש המשיב, נרתיק נפוח בצבע שחור. במעמד זה חזר וביקש מהמשיב להציג לו מסמך מזהה, אולם המשיב ענה לו "לא יודע, לא יודע".

בשלב זה, מתאר השוטר כי באמצעות כפפות הרים את הנרתיק, פתח אותו והבחין שהוא מכיל הרבה שטרות כסף ושקית לבנה אותה הוציא והבחין כי זו מכילה חומר החשוד כסם קריסטל בכמות גדולה. אז החל הנהג להילחץ ולהגיד "לא יודע לא יודע". במעמד זה הודיע למשיב כי הינו עצור, אדם נוסף שישב ברכב התבקש לצאת מהרכב ואז בוצע חיפוש ברכב על ידי השוטר אזולאי וזה הבחין כי ליד ידית ההילוכים ישנו משקל דיגיטלי וקשית בצבע צהוב זוהר המכילה חומר החשוד כסם.

כעולה מהאמור, ראשיתו של האירוע בזיהוי רכב הנוסע על הנתיב האמצעי כשהוא מזגזג וכבר בשלב זה מטבע הדברים מתעורר חשד ראשוני המצריך בדיקה, כשבהמשך פונה השוטר למשיב ומבחין מקרוב כי הנהג במצב "רדום", "מגלגל עיניים" וממלמל "לא יודע לא יודע" מספר פעמים, והוא נראה לו "כמסומם או שתוי" הרי שזה מצביע על חשד הולך ומצטבר לנהיגת המשיב בשכרות. החשד לנהיגה בשכרות, כך עולה מדו"ח הפעולה, מתגבר ומתגבש לכדי חשד סביר, עם יציאתו של המשיב מהרכב כשהוא מתנדנד ועד כדי שהנרתיק נופל מהג'קט אותו לבש.

החיפוש בנרתיק, להזכיר, בוצע לאחר שזה נפל לרצפה מהג'קט אותו לבש המשיב, הנרתיק נראה לשוטר נפוח מאוד, מה שמגביר עוד יותר את חשדו, ובעת שהמשיב לא מציג מסמך מזהה וממשיך למלמל "לא יודע לא יודע", אז השוטר אזולאי מרים את הנרתיק, פותח אותו ומגלה בו סכום כסף גבוה לצד שקית שהחומר בה נחשד כסם.

על בסיס תיאור השתלשלות האירוע כפי העולה מדו"ח הפעולה של אזולאי, אשר מקבל ביטוי לא רק באופן נסיעת הרכב, אלא גם במצבו הפיזי וההתנהגותי של נהג הרכב, הוא המשיב, כשהוא יושב בתוך הרכב ובעת יציאתו מהרכב - לא ניתן לומר כי עריכת החיפוש באופן מיידי הייתה שלא כדין.

4. שכרות מאלכוהול או סמים - לא מצאתי לקבל את הטענה לפיה משיבא המשיב מהרכב ולא נדף ממנו ריח אלקוהול אזי אותו חשד נטען לשכרות "נגוז" שכן השוטר לא דיבר על חשד לנהיגה תחת השפעת סמים, ולפיכך החיפוש שבוצע סמוך לאחר מכן אינו חוקי. ראשית, חשדו של השוטר אזולאי כפי הנלמד מדו"ח הפעולה שלו, החל להתגבש עת פנה לראשונה למשיב על מנת שזה יציג מסמך מזהה והמשיב נראה לו רדום, גלגל עיניים ודיבר לא לעניין "כמסומם או שתוי", חשדו של השוטר אזולאי כפי העולה הינו חשד לנהיגה תחת השפעת סמים או אלקוהול, ולא כטענת באת-כוח המשיב כי השוטר מלכתחילה לא חשד בנהיגה תחת השפעת סמים.

שנית, כידוע, מצב של שכרות יכול להיות כתוצאה משימוש בסמים או שימוש באלכוהול וגם שימוש של שניהם יחד.

העובדה כי השוטר מציין שהמשיב לא נדף ריח של אלכוהול, אין בה כטענת ב"כ המשיב להסיר מליבו של השוטר את החשד לפיו המשיב תחת השפעת סמים או אלכוהול כפי שנראה לו, והגיונם של דברים, כי מרגע ששלל אפשרות אחת, יעמוד השוטר על האפשרות השנייה, קרי נהיגה תחת השפעת סמים. **שלישית**, לא ניתן ללמוד מהדו"ח את השלב בו מבין כי אין מדובר במי שאינו תחת השפעת אלכוהול. כך את העובדה לפיה מהמשיב לא נדף ריח אלכוהול צין השוטר בסופו של הדוכי לקראת סופו של הדו"ח, וככל שעניין זה עוד יהיה רלוונטי הרי שמקומו להתברר בהליך העיקרי.

5. ברע"פ 10141/09 אברהם בן חיים ואח' נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים] נדונה בהרחבה שאלת פסילת ראיות חפציות אשר נתפסו בחיפוש לא חוקי. באותה הלכה אשר נשענה, בין השאר, על דוקטרינת הפסלות הפסיקתית המבוססת על ע"פ 5121/98 יששכרוב נ' התובע הצבאי הראשי, פד"י סא (1) 461, 2006, הדגיש בית המשפט העליון כי בידי בית המשפט שיקול דעת רחב לשאלת קבילותן של ראיות שהושגו שלא כדין, בשים לב לנסיבות המיוחדות של כל מקרה.

מקום בו למותב הדן בתיק העיקרי ישנו שיקול דעת נרחב ביחס לשאלה האם לקבל את הראיה או לפסול אותה הרי שעל פניו ישנו קושי בקבלת טענת ב"כ המשיב לפיה כבר עתה על בית המשפט לצאת מנקודת הנחה כי המותב הדן בתיק העיקרי לא יקבל את הראיה. מקום בו המותב הדן בתיק העיקרי יכול ורשאי לקבל את הראיה הרי שממילא יש בה פוטנציאל להביא להרשעת המשיב וכל שכן קיימות ראיות לכאורה. קל וחומר בעניינו של משיב דנן, בו לכאורה בהינתן הנסיבות עמד יסוד סביר לחשד אם לא למעלה מכך לנגד עיני השוטר.

מן המקובץ לעיל עולה מצאתי כי קיימות ראיות לכאורה כנגד המשיב לעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום, כ"ו בחשוון התשע"ו, 8/11/2015, במעמד הנוכחים.

שוש שטרית, שופטת בכירה

באת-כוח המבקשת:

אשר לעילת המעצר, המדובר בנתין זר מתאילנד, שנמצא פה עם אישור עבודה. עילת המעצר הראשונה היא חשש להימלטות מן הדין, שכן ברגע שישוחרר יש חשש שלא יתייצב למשפטו. אני בספק אם אותו אישור עבודה ימשיך לעמוד בתוקף, והאם אותו מעסיק רוצה בו בחזרה בכלל.

עילת מעצר נוספת, בהתחשב בסוג הסם, היא עילה של מסוכנות, ובמיוחד כשבאמתחתו נתפסו גם משקל וקשית, וכן סכום כסף מאוד גבוהה. אמנם מיוחסת לו רק החזקה שלא לצריכה עצמית, אך עינינו הרואות כי הוא דמות עיקרית

בשרשרת הפצת הסם - אדם שנתפס עם סמים במשקל שלא לצריכה עצמית, עם משקל, עם סכום כסף גבוה, מלמד על מסוכנותו, ועל מה שימשיך לעשות אם ישוחרר. החוק קבע כאן עילת מעצר סטטוטורית.

עבירות מסוג אלו ניתן לבצע בכל זמן ובכל מקום. שחרור לחלופה, טובה ככל שתיראה, לא יפריע למשיב בהמשך ביצוע העבירות. הדבר היחיד שימנע מהמשיב להמשיך ולבצע עבירות כגון אלו הוא מעצר עד תום ההליכים. אנו סבורים כי מעצרו גם יבטיח את התייצבותו לדין, מה שאינני בטוחה שיקרה אם ישוחרר.

בדיקה בתיק מעלה כי תוקף הוויזה של המשיב הוא 19.12.15.

באת-כוח המשיב:

אני ערה לכך שבענייננו מדובר בהחזקה של 4.7 גר' נטו של סם, שהינה כמות שמעבר לכמות המוחזקת ככמות המיועדת לצריכה עצמית. אבל כבר ראינו כמויות הרבה יותר גדולות מאלו.

לגבי הכסף - הוא נתן הסבר לכך, ואמר שאחרים נתנו לו את הסכום כדי שיעבירו לתאילנד עבורם. הקשית שנתפסה ברכב יכולה להצביע על שימוש עצמי.

מדובר במי שנמצא בארץ מזה כחמש שנים. במהלך כל השנים הללו לא היתה לו כל הסתבכות עם המשטרה, והוא אפילו לא נחקר. אילו היה מדובר בעבריין - לא היה נחקר לראשונה לאחר כ"כ הרבה שנים מיום הגעתו לארץ.

מכל מקום, נבקש דחייה ממש קצרה ע"מ לארגן חלופה, שגם במקרה זה, כמו בכל מקרה, מצווה על ביהמ"ש לבחון.

החלטה

לבקשת באת-כוח המשיב, לצורך הצגת חלופת מעצר קובעת לדין נוסף ליום 17.11.15 בשעה 13:00.

המשיב יישאר במעצר עד למתן החלטה אחרת, ויובא לדין הנ"ל באמצעות שב"ס.

המזכירות תזמן מתורגמנית לשפה התאית לדין הבא.

ניתנה והודעה היום, כ"ו בחשוון התשע"ו, 8/11/2015, במעמד הנוכחים.

שוש שטרית, שופטת בכירה

עמוד 4

באת-כוח המשיב:

הקראתי למשיב את כתב האישום, הסברתי לו את תוכנו, ווידאתי כי הוא הבינו. אנו רואים בישיבת היום תחילת משפט לצורך הדיון בתיק העיקרי.

החלטה

משפטו של המשיב החל. משבוצעה הקראה מורה על ביטול דיון ההקראה בתיק העיקרי שנקבע ליום 15.11.12, ועל ביטול זימון המשיב באמצעות שב"ס לאותו מועד.

ניתנה והודעה היום, כ"ו בחשוון התשע"ו, 8/11/2015, במעמד הנוכחים.

שוש שטרית, שופטת בכירה